

Arrest

nr. 53 843 van 23 december 2010
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 1 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. HERMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 10 maart 2009, verklaart er zich op 12 maart 2009 vluchteling.

1.2. Op 27 augustus 2010 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 30 augustus 2010 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees uit Gjakovë (Kosovo) en bezit u de Kosovaarse nationaliteit. Vier jaar geleden werd u lastiggevalen door Besa, een man die een winkel had naast het werk van uw vader. Besa kwam naar het werk van uw vader en zocht wat te drinken. U was alleen. U reikte hem water aan waarop Besa u vastgreep en begon te betasten. Hij probeerde u uit te kleden. U begon te huilen waarop Besa lachte en vertrok. Ongeveer twee jaar later begonnen leerlingen op uw school u te beledigen en u werd uitgemaakt voor homo. Door de aanhoudende beledigingen, ging u niet langer naar school. U werkte daarop in het kapsalon van uw familie en dezelfde scholieren beledigden u daar ook. Uw ouders vernamen de beledigingen. Eind januari 2009 stelde uw vader u voor met een voor u onbekende vrouw te trouwen. U zei hem nog niet klaar te zijn voor het huwelijk. Uiteindelijk sprak u met uw moeder die vroeg wat te denken van de beledigingen die ze hoorde. U legde uit wat er met Besa was gebeurd. U vermoedt dat uw moeder uw vader heeft ingelicht, want uw vader dreigde u te zullen vermoorden mocht u niet trouwen. Uw vader zocht tevergeefs naar Besa. U heeft Besa sinds de aanranding niet meer gezien. Uiteindelijk verliet u begin maart 2009 Kosovo, richting België waar u op 12 maart 2009 asiel vroeg. U bent in het bezit van uw UNMIK-identiteitskaart. Hoewel u niet wou ingaan op het huwelijk dat uw vader geregeld heeft, ziet u zichzelf in de toekomst wel met een vrouw samenleven.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U beweerde Kosovo verlaten te hebben na er door uw vader met de dood bedreigd te zijn omdat u niet wilde trouwen (CGVS, p.3). U weigerde te trouwen omdat u na uw aanranding twijfelde over uw geaardheid (CGVS, p. 4). Er dient echter opgemerkt te worden dat u bijzonder vaag blijft over Besa. Besa zou in een winkel naast het werk van uw vader gewerkt hebben maar u weet niet hoelang hij er werkte alvorens hij u aanrandde (CGVS, p.12). Niettegenstaande uw vader nadien inlichtingen ging inwinnen in de winkel, kon u niet zeggen wat de familienaam van Besa is (CGVS, p.12). Verder kent u geen bijzonderheden over de vrouw waarmee uw familie een huwelijk regelde. Zo kent u haar naam niet en weet u niet uit wat voor familie ze komt. U weet niet wat voor werk haar ouders hebben, noch of ze broers of zussen heeft (CGVS, p.11). Nochtans probeerde uw moeder u te overtuigen om te trouwen, volgens haar zou het goed zijn een gezin te hebben. Uw moeder zou enkel gezegd hebben dat het meisje uit een goede familie komt. (CGVS, p.10-11). Daarnaast weet u ook niet hoe het komt dat scholieren te weten kwamen wat er tussen u en Besa is gebeurd. U vermoedt dat Besa hierover gepraat zou hebben (CGVS, p.6-7). U kon evenmin verklaren waarom scholieren pas ongeveer twee jaar later u hierom begonnen te beledigen (CGVS, p.7). Tot slot stelt u dat u als gevolg van de confrontatie met Besa uw kijk op meisjes veranderde, u wist niet meer of u iemand was die met een vrouw zou trouwen of eerder een relatie met een man wilde (CGVS, p.6). Geconfronteerd met het feit dat het opmerkelijk is dat u uw kijk op vrouwen wijzigde na aangerand te zijn door een man, kon u geen verklaring geven (CGVS, p.12). Tot slot stelt u dat u zichzelf in de toekomst wel met een vrouw ziet samenleven (CGVS, p.10). Gelet op bovenstaande vaststellingen komt uw algemene geloofwaardigheid in het gedrang.

Wat er ook van zij, uw problemen met scholieren bleven beperkt tot beledigingen op school en later in uw kapsalon (CGVS, p.9). Dergelijke verbale beledigingen kunnen geenszins gelijkgesteld worden met vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Verder blijkt uit uw verklaringen dat u enkel nog problemen heeft met uw vader. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u voor uw problemen met uw vader die u met de dood bedreigt mocht u niet trouwen, u geen of onafdoende beroep kon – of bij een eventuele herhaling van uw problemen in geval van een terugkeer naar Kosovo zou kunnen doen – op de hulp en/of bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Uw verklaring geen aangifte gedaan te hebben bij de politie omdat uw vader veel mensen kent en dat u niet beschermd word (CGVS, p.10), is onafdoende. Het is immers de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te krijgen tegen de belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Er kan dan ook geenszins zonder meer besloten worden tot een gebrek aan of onwil tot bescherming van de aanwezige autoriteiten. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie als bijlage aan het administratieve dossier werd gevoegd dat de Kosovaarse politie (KP – Policia e Kosovovës) wel degelijk voor bescherming kan en wil zorgen voor diegenen die problemen hebben/vrezen en dat er voldoende wettelijke procedures zijn voor de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van misdrijven. Nadat de “Law on the Police” en de “Law on the Police Inspectorate of

Kosovo", die ondermeer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Over het algemeen voert de KP haar taken op een professionele en competente manier uit. Voorts werd in februari 2008 gestart met de ontplooiing van de European Union Rule of Law Mission in Kosovo (EULEX). Op 9 december 2008 werd deze missie daadwerkelijk operationeel. Deze missie heeft als doel de Kosovaarse autoriteiten bij te staan bij de verdere uitbouw van een goed functionerend politie- en justitieapparaat. De KP wordt actueel door de EULEX Police Component ondersteund om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers dient. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven (zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals ondermeer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffende aan te pakken en is de samenwerking tussen justitie en politie niet altijd optimaal), is EULEX van oordeel dat de KP in veel opzichten een voorbeeldorganisatie is geworden. Hierbij dient overigens nog te worden opgemerkt dat u nooit problemen heeft gehad met de politie of enig andere autoriteit in uw land (CGVS, p.10). Derhalve heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u zich in geval van (hernieuwde) problemen met uw vader niet zou kunnen wenden tot de in Kosovo aanwezige plaatselijke of internationale autoriteiten voor het verkrijgen van afdoende bescherming.

Bovendien heeft u niet aannemelijk gemaakt waarom u zich niet elders in Kosovo zou kunnen vestigen om verdere problemen te vermijden. U stelde verder geen naasten in Kosovo meer te hebben en u niet goed te voelen om elders te wonen (CGVS, p.10). Gevraagd naar wat u met dat laatste bedoelde, legde u uit dat u middelen nodig heeft om u te kunnen onderhouden. U zou wel werk kunnen zoeken, maar zou geen onderdak hebben. Eén inkomen is immers onvoldoende om alleen te wonen en alles te bekostigen (CGVS, p.14). Dergelijke argumenten zijn van louter socio-economische aard en vallen niet onder de criteria van de vluchtelingenconventie, noch onder de bepalingen van subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde UNMIK-identiteitskaart is niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit op zich staat immers niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op een schending van het recht van verdediging, van artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de vreemdelingenwet van 1980. Verzoeker poogt voorts de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen.

2.2. De procedure voor de commissaris-generaal is geen jurisdictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet (RvS 2 februari 2007, nr. 167.415; RvS 12 september 2001, nr. 98.827).

De algemene motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de genoemde Wet van 29 juli 1991 alsook de specifieke motiveringsverplichting vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

De commissaris-generaal oordeelde terecht dat verzoekers asielrelaas niet aannemelijk is. Verzoeker maakt immers niet aannemelijk dat hij geen beroep kon doen op de in Kosovo aanwezige autoriteiten tegen de doodsb bedreigingen van zijn vader. Daargelaten de vaststelling dat het om een intrafamiliaal conflict gaat dat geen verband houdt met één van de criteria van het vluchtelingenverdrag blijkt uit het administratief dossier dat de Kosovaarse politie (KP) wel degelijk voor bescherming kan en wil zorgen voor diegenen die problemen hebben/vrezen en dat er voldoende wettelijke procedures zijn voor de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van misdrijven. Derhalve heeft verzoeker niet aannemelijk gemaakt dat hij zich in geval van problemen met zijn vader niet zou kunnen wenden tot de in Kosovo aanwezige plaatselijke of internationale autoriteiten voor het verkrijgen van afdoende bescherming.

Verzoekers verklaring geen aangifte gedaan te hebben bij de politie omdat zijn vader veel mensen kent, is niet afdoende. Verzoeker heeft zelfs geen poging ondernomen om bescherming in te roepen zodat het hier om louter hypothetische beweringen gaat die verder niet onderbouwd worden door concrete gegevens. Verzoekers bewering dat de autoriteiten verzoeker toch niet zouden willen helpen, is een loze bewering die hij totaal niet kan hardmaken. Verzoeker heeft bovendien niet aannemelijk gemaakt dat hij zich niet elders in Kosovo kan vestigen. Verzoeker haalde dienaangaande enkel argumenten aan van socio-economische aard die niet gedekt worden door de criteria van het vluchtelingenverdrag, noch door de bepalingen van de subsidiaire bescherming. Verzoeker weerlegt dit motief geenszins zodat dit onverminderd overeind blijft. Tenslotte blijken de door verzoeker voorgehouden problemen met de scholieren beperkt gebleven te zijn tot enkele beledigingen die niet kunnen gelijkgesteld worden met vervolging in zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.3. In een tweede middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 33 van de Vluchtelingenconventie.

2.4. Artikel 33 van het verdrag van Genève bevat een verbod tot uitzetting of terugleiding dat enkel betrekking heeft op beslissingen op grond waarvan de vreemdeling, die als vluchteling is erkend, verplicht zou worden naar zijn land van herkomst terug te keren. Daar verzoeker, blijkens het voorgaande, de hoedanigheid van vluchteling niet kan worden verleend in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, kan de schending van artikel 33 niet dienstig worden ingeroepen (RvS, 20 oktober 2004, nr. 136.310).

2.5. In een derde middel beroept verzoeker zich op een schending van de artikelen 2, 3 en 5 lid 1 van het EVRM.

2.6. De artikelen 2 en 3 EVRM stemmen inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, a en b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). De schending van artikel 5 van het EVRM kan niet dienstig worden aangevoerd daar de Raad, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend uitspraak doet over de hoedanigheid van vluchteling (RvS 12 maart 2008, nr. 180.930).

2.7. In een vierde middel beroept verzoeker zich op een schending van het redelijkheidsbeginsel.

Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.8. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker hem het subsidiair beschermingsstatuut toe te kennen.

2.9. Verzoeker werkt in zijn verzoekschrift in het geheel niet uit waarom hij zich zou kunnen beroepen op de subsidiaire beschermingsstatus. Behalve een negatief reisadvies waaruit blijkt dat de situatie in Kosovo slechts gematigd veilig is, brengt verzoeker geen enkel concreet element aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst en bovendien dat hij zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen. Bijgevolg is het niet mogelijk om in te schatten of er al dan niet een reëel risico op ernstige schade voorhanden is. Het reëel risico moet immers in concreto worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke. Wat het vermelde reisadvies betreft, kan worden opgemerkt dat een dergelijk reisadvies enkel bestemd is voor reislustige Belgen, maar geenszins een leidraad vormt voor (onafhankelijke) instanties, belast met het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging van asielzoekers.

2.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend en tien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER